

اسم	مذكر	مؤنث
مفرد	-	ة - اء - ى
مثنى	ان - ين	تان - تين
جمع سالم	ون - ين	ات
جمع مكسر	مفردش مذكر	مفردش مؤنث

اشاره به نزديك	مذكر	مؤنث
مفرد	هَذَا	هَذِهِ
مثنى	هَٰذَانِ - هَٰذَيْنِ	هَاتَانِ - هَاتَيْنِ
جمع	هَٰؤُلَاءِ	

اسم اشاره به دور	مذكر	مؤنث
مفرد	ذَٰلِكَ	تَٰلِكَ
مثنى	ذَٰلِكَ - زَيْنِكَ	تَانِكَ - تَيْنِكَ
جمع	أُولَٰئِكَ	

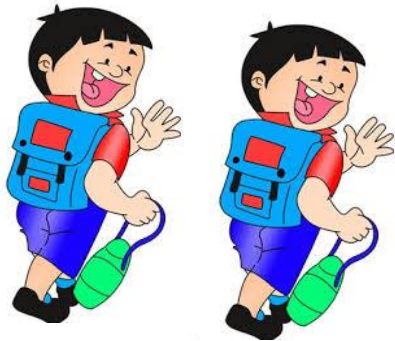
هَذَا طَالِبٌ

هَذِهِ طَالِبَةٌ

ذَلِكَ طَالِبٌ

تِلْكَ طَالِبَةٌ

هَذَانِ طَالِبَانِ

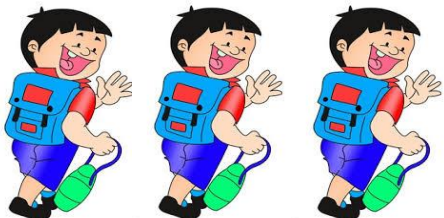
هَذَيْنِ طَالِبَتَيْنِ

هَاتَانِ طَالِبَتَانِ

هَاتَيْنِ طَالِبَتَيْنِ

هَؤُلَاءِ : طَالِبُونَ - طَالِبِينَ - طَالِبَات - طُلَّاب

أُولَئِكَ : طَالِبُونَ - طَالِبِينَ - طَالِبَات - طُلَّاب

کلمات پرسشی	توضیحات	مثال
أ - هَلْ ؟	« آیا »	أ هَذَا جُنْدِيٌّ ؟ - نَعَمْ هَلْ هَذَا جُنْدِيٌّ ؟ - لَا
ما ؟	« چیست ، چه چیزی »	ما هذا ؟ - هذا كتابٌ
مَنْ ؟	« کیست ، چه کسی »	مَنْ هُوَ ؟ - هُوَ طَبِيبٌ
لِمَنْ ؟	« مالِ کیست ، مالِ چه کسی »	لِمَنْ هَذَا الْكِتَابُ ؟ - لِمُعَلِّمٍ
أَيْنَ ؟	« کجا »	أَيْنَ الْقَلَمُ ؟ - فِي الْمَحْفَظَةِ - عَلَى الْمِنْضَدَةِ
مِنْ أَيْنَ ؟	« اهل کجا ، از کجا »	مِنْ أَيْنَ أَنْتَ ؟ - أَنَا مِنْ جَرَّالَانَ
كَمْ ؟	« چند »	كَمْ طَالِباً فِي الصَّفِّ ؟ - أَحَدَ عَشَرَ وَاحِدٌ ، اِثْنَانِ ، ثَلَاثٌ وَ ...
لِمَاذَا ؟	« چرا ، برای چه »	لِمَاذَا أَنْتُمْ قَرِحُونَ ؟ - لِأَنَّ نَجَحْنَا فِي الْامْتِحَانِ .
مَتَى ؟	« چه وقت »	مَتَى رَجَعْتُمْ مِنَ الْمَدِينَةِ ؟ جواب : قَبْلَ يَوْمَيْنِ .
كَيْفَ ؟	« چگونه »	كَيْفَ حَالُكَ ؟ - أَنَا بِخَيْرٍ

أيام الأسبوع:

السَّبْت	الأَحَد	الإِثْنَيْنِ	الثُّلاثاء	الأربعاء	الخَميس	الجُمُعَة
----------	---------	--------------	------------	----------	---------	-----------

ألوان : لون

أَسْوَد	أَبْيَض	أَخْضَر	أَحْمَر	أَزْرَق	أَصْفَر	بَنَفْسَاجِي
---------	---------	---------	---------	---------	---------	--------------

مِهَن : مهنة

نَجَّار - خَبَّاز - فَلَاح - حَدَّاد - خَيَّاط - طَبَّاح - طَبِيب - شُرْطَى - مُمَرِّض - مُوَظَّف - مُدَرِّس - مُعَلِّم - حَلَوَانِي - لَاعِب وَ...

اسم اشاره به مكان	هنا	هناك
-------------------	-----	------

أعداد :

اصلي	واحد	إثنان	ثلاث	أربع	خمس	ست	سبع	ثمانى	تسع	عشر	أحد عشر	إثنا عشر
	واحدة	إثنتان	ثلاثة	أربعة	خمسة	ستة	سبعة	ثمانية	تسعة	عشرة	إحدى عشرة	إثنتا عشرة
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	اول	دوم	سوم	چهارم	پنجم	ششم	هفتم	هشتم	نهم	دهم	يازدهم	دوازدهم
ترتيبى	الاول	الثانى	الثالث	الرابع	الخامس	السادس	السابع	الثامن	التاسع	العاشر	الحادى عشر	الثانى عشر
	الاولى	الثانية	الثالثة	الرابعة	الخامسة	السادسة	السابعة	الثامنة	التاسعة	العاشرة	الحادية عشرة	الثانية عشرة

ضمیر (باطن ، درون) : کلمه ای است که به جای اسم می آید تا از تکرار آن در جمله جلوگیری کند.

هُوَ	او	هِيَ
هُمَا	آن دو	هُمَا
هُمْ	آن ها	هُنَّ
أَنْتَ	تو	أَنْتِ
أَنْتُمَا	شما دو	أَنْتُمَا
أَنْتُمْ	شما ها	أَنْتُنَّ
أَنَا	من - ما	نَحْنُ

هَـ	او	ها
هُمَا	آن دو	هُمَا
هُمْ	آن ها	هُنَّ
كَـ	تو	كِـ
كُما	شما دو	كُما
كُم	شما ها	كُنَّ
ی	من - ما	نا

ضَرَبَ	زد	ضَرَبَتْ
ضَرَبَا	زدند	ضَرَبَتَا
ضَرَبُوا	زدند	ضَرَبْنَ
ضَرَبْتَ	زدی	ضَرَبْتِ
ضَرَبْتُمَا	زدید	ضَرَبْتُمَا
ضَرَبْتُمْ	زدید	ضَرَبْتُنَّ
ضَرَبْتُ	زدم - زدیم	ضَرَبْنَا

يَضْرِبُ	می زند	تَضْرِبُ
يَضْرِبَانِ	می زنند	تَضْرِبَانِ
يَضْرِبُونَ	می زنند	يَضْرِبْنَ
تَضْرِبُ	می زنی	تَضْرِبِينَ
تَضْرِبَانِ	می زنید	تَضْرِبَانِ
تَضْرِبُونَ	می زنید	تَضْرِبْنَ
أَضْرِبُ	میزنم - می زنیم	نَضْرِبُ

عند / لِ + اسم

نکته : کلمه ی « عِنْد ، لِ » برای مالکیت به کار می روند

عِنْدَ ی = دارم عِنْدَ علی : علی دارد

لِ ی = دارم لِ علی : علی دارد

حروف اصلی و وزن کلمات :

ح م د « حروف اصلی »	حامد - حمید - مُحَمَّد - محمود
ف ع ل « وزن »	(فاعِل - فَعیل - مُفَعِّل - مَفْعول)

- وزن فاعل به معنای « انجام دهنده یا دارنده حالت » و وزن مفعول به معنای « انجام شده » است .

مَخْلوق : خلق شده

خالِق : خلق کننده

فعل امر (به معنی دستور دادن به انجام کار است و از شش صیغه مخاطبِ فعل مضارع ساخته می شود)

طرز ساخت فعل امر :

1- حذف حرف مضارعه

1- افزودن همزه اول آن

2- مجزوم کردن آخر فعل « حرکت ساکن یا نون حذف می شود »

تَجَلِسُ	جَلِسُ	إِجْلِسُ	إِجْلِسْ
تَذْهَبُ	ذْهَبُ	إِذْهَبُ	إِذْهَبْ
تَكْتُبُ	كْتُبُ	اُكْتُبُ	اُكْتُبْ

فعل نهی: به معنی باز داشتن از انجام کار است و به مانند فعل امر از شش صیغه مخاطب فعل مضارع ساخته می شود .

نحوه ی ساخت فعل نهی:

تَضْرِبُ	لا تَضْرِبُ	لا تَضْرِبُ « نَزَن »
تَخْرُجَانِ	لا تَخْرُجَانِ	لا تَخْرُجَا « خارج نشوید »

1- اضافه کردن « لا » بر فعل مضارع

1- مجزوم کردن آخر آن

اسم + اسم = « موصوف و صفت - مضاف و مضاف الیه »

المَدْرَسَةُ جَمِيلَةٌ	مدرسه زیبا است	موصوف و صفت
كِتَابُ الْمُعَلِّمِ	معلم کتاب دارد	مضاف و مضاف الیه

اسم	اسم	اسم
مَزْرَعَةٌ	نا	الْكَبِيرَةُ
مزرعه ی	بزرگ	ما

"ساعت شماری"

1_ ساعت کامل = الواحدة ، الثَّانِي ، الثَّلَاث ، الرَّابِع ... تماماً

2_ ساعت کامل + نیم / رُبْع = الواحدة و النِّصْف ...

3_ یک ربع مانده به ساعت کامل = الواحدة إِلَّا رُبْعاً

فعل : انجام دادن کار یا روی دادن حالتی در یک زمان :

1_ ماضی	ضَرَبَ (زد)
2_ مضارع	يَضْرِبُ (می زند)
3_ مُسْتَقْبَل	سَوْفَ / سَ + يَضْرِبُ (خواهد زد)
4_ ماضی نقلی	قَدْ + ضَرَبَ (زده است)
5_ ماضی بعید	كَانَ + ضَرَبَ (زده بود)
6_ ماضی استمراری	كَانَ + يَضْرِبُ (می زد)
7_ أمر	تَضْرِبُ ← اِضْرِبْ _ اِضْرِبَا _ اِضْرِبُوا _ اِضْرِبِي _ اِضْرِبَا _ اِضْرِبْنَ
8_ نهی	لا + تَضْرِبْ _ تَضْرِبَا _ تَضْرِبُوا _ تَضْرِبِي _ تَضْرِبَا _ تَضْرِبْنَ
9_ منفی	ما + ضَرَبَ : نزد = لَمْ يَضْرِبْ
	لا + يَضْرِبُ : نمی زند
	لَنْ + يَضْرِبَ : نخواهد زد
	أَنْ + يَضْرِبَ : که بزند
10_ مضارع التزامی	

عدد / معدود : به کلماتی که شمرده می شوند **معدود** می گویند .

1 _ 2	وَاحِدَةً	شَجَرَةً
	إِثْنَتَانِ	شَجَرَتَانِ
3 _ 10	أَشْجَارٍ	ثَلَاثَ
	أَشْجَارٍ	أَرْبَعَ
	أَشْجَارٍ	خَمْسَ
	أَشْجَارٍ	سِتَّ
	أَشْجَارٍ	سَبْعَ
	أَشْجَارٍ	ثَمَانِيَةَ
	أَشْجَارٍ	تِسْعَ
	أَشْجَارٍ	عَشَرَ
11 _ 99	شَجَرَةً	إِحْدَى عَشْرَةَ
	شَجَرَةً	إِثْنَا عَشْرَةَ

1 _ 2	وَاحِدٌ	كِتَابٌ
	إِثْنَانِ	كِتَابَانِ
3 _ 10	كُتُبٍ	ثَلَاثَةَ
	كُتُبٍ	أَرْبَعَةَ
	كُتُبٍ	خَمْسَةَ
	كُتُبٍ	سِتَّةَ
	كُتُبٍ	سَبْعَةَ
	كُتُبٍ	ثَمَانِيَةَ
	كُتُبٍ	تِسْعَةَ
	كُتُبٍ	عَشْرَةَ
11 _ 99	كِتَابًا	أَحَدَ عَشَرَ
	كِتَابًا	إِثْنَا عَشَرَ

☆ _ موصوف + صفت (1 _ 2)

☆ _ جمع + مَجْرُور (3 _ 10) جنس بد جنس

☆ _ مفرد + مَنصُوب (11 _ 99)

ماضی	مضارع	أمر	مصدر / باب
أَفْعَلْ	يُفْعِلُ	أَفْعِلْ	إِفْعَالْ
فَعَّلْ	يُفَعِّلُ	فَعِّلْ	تَفْعِيلْ
فَاعَلْ	يُفَاعِلُ	فَاعِلْ	مُفَاعَلَةٌ
تَفَاعَلَ	يَتَفَاعَلُ	تَفَاعَلْ	تَفَاعُلْ
تَفَعَّلْ	يَتَفَعَّلُ	تَفَعَّلْ	تَفَعُّلْ
إِفْتَعَلَ	يَفْتَعِلُ	إِفْتَعِلْ	إِفْتِعَالْ
إِنْفَعَلَ	يَنْفَعِلُ	إِنْفَعِلْ	إِنْفِعَالْ
إِسْتَفَعَلَ	يَسْتَفَعِلُ	إِسْتَفَعِلْ	إِسْتِفْعَالْ

1 _ تمامی مصادر اسم هستند. (دَنْ _ تَنْ)

2 _ مصدر { إِفْعَالْ _ تَفْعِيلْ _ مُفَاعَلَةٌ } برای مُتَعَدِّي ساختن فعل های لازم ، استفاده می شود.

مثال ← جَلَسَ = نشست أَجْلَسَ = نشاند

3 _ فعل های باب إِنْفَعَال همیشه لازم هستند . مثال ← إِنْكَسَرَ = شکسته شد

4 _ فعل های مصدر إِسْتِفْعَال معنای « طَلَبی و درخواست » دارند . إِسْتَغْفَرَ = آمرزش خواست

5 _ مصدر مُفَاعَلَةٌ و تَفَاعُلْ برای مُشَارَكَت در کار ، بکار می روند :

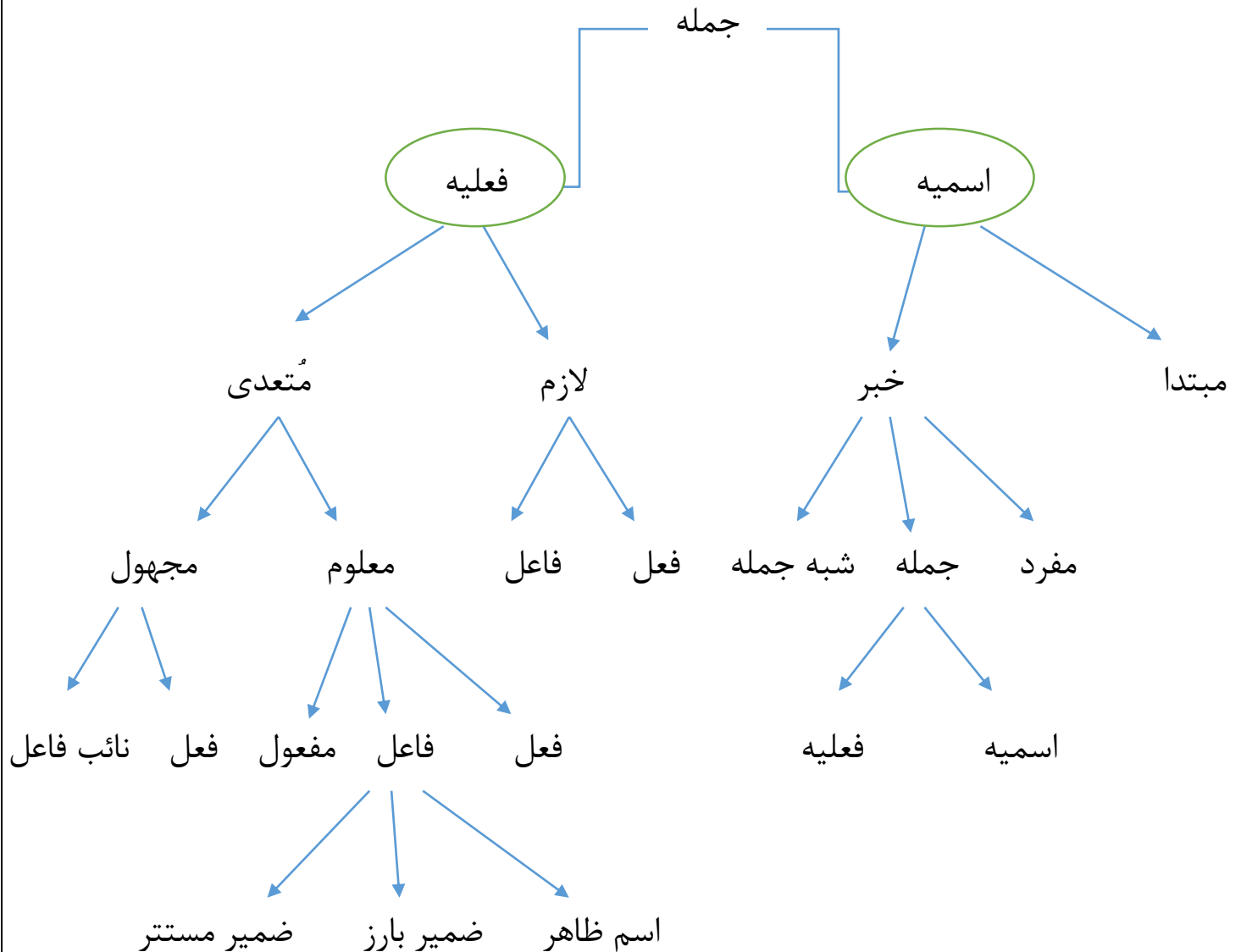
مُفَاعَلَةٌ : برای مُشَارَكَت یک طرفه ← كَاتَبَ عَلِيٌّ سَعِيدًا (علی با سعید نامه نگاری کردند)

تَفَاعُلْ : برای مُشَارَكَت دو طرفه ← تَكَاتَبَ عَلِيٌّ وَ سَعِيدٌ (علی و سعید با یکدیگر نامه نگاری کردند)

عَلَّمَ : یاد داد

6_ باب تَفَعَّلُ برای « اثر پذیری » بکار می رود : تَعَلَّمَ = یاد گرفت

7_ تمامی مصادر جامد هستند بجز باب مُفَاعَلَةُ

می توان آن را بیاموخت در سه خط

فعل لازم فاعلی خواهد فقط

فاعل و مفعول و بعد اش ما سوا

فعل متعدی خواهد هر دو را

تا که مفعول را بیابی باز پس

با چه چیزی را سوالش کن سپس